

02/04/2021

Распукле брескве - Петропавлово, март 2021.

Распукле брескве
(Владика Атанасију)
Кад проговори
то нису речи
то распукле брескве са неба падају
прште од сока и сласти
миришу
хране те
жеђ утољују
све безбојно и сиво
боје у румено
којим су обојене.

Из очију му муње севају
глас му грми стотинама грома
кроз вене - лава тече
јер вулкан уместо срца у грудима носи.
Али
шта су лава и громови спрам тог осмеха
кад затитра
кад му на лицу гране као сунце после олујне ноћи
чинећи да заборавиш како си дрхтао и зебао
на киши

у мраку
јер греје мило и благо
јер оживљава хиљаде невиђених боја
јер са собом доноси пролеће
а све што дотакне разоружава
шармом вечног трогодишњака.

Знање – неслућено;
вера – планине премешта;
љубав – руши па пресаздава учећи те како да постојиш
раздајући се немилице, а непотрошиво;
врлина – зналачки прикривена;
гостољубље – ненадмашно;
простирање – океан безобални,
свачији а ничији
понајвише свој и Божији ...
Док ти мисао малаксава
и речи бледе
док мастила понестаје
а језик гине потучен кишом оксиморона –
он буја у свим правцима
незадрживо
а ти остајеш са три тачке
као јединим оружјем у борби против њега ...

* * *

Тишина губи стрпљење.
Уместо њега – камење ће проговорити!
Је ли неко рекао 'смрт'?
Не, мора да ти се учинило ...

Mitropolija.com